

Geronimo Stilton

FANTASIA

Met bijzonder veel dank aan
Prulletje Prulschrijver!

Dit boek draag ik op
aan iedereen die mij
gesteund heeft tijdens
dit avontuur.

Oorspronkelijke titel: Nel Regno della Fantasia

Tekst: Geronimo Stilton

Vertaling: Loes Randazzo

Redactie: DWM & Vio Letter

Illustraties binnenwerk: Larry Keys, Topica Topraska, Mary Fontina,
Johnny Stracchino, Topilia Aristoratti

Omslag, muziekdoosjes, kaarten, poorten: Iacopo Bruno

Illustraties Fantasia Woordenboek: Michelangelo Miani

Ontwerp: Topea Sha Sha, Zeppola Zap, Toposhiro Toposawa,

Soia Topiunchi, Merenguita Gingermouse, Qesita de la Pampa

Met dank aan: Pietro Soldini

Medewerkers: Topido Topuschi, Marisa Barbi

Advies: Diego Manetti, Annamaria Massa (fabels, symbolen)

© 2003 Edizioni Piemme S.p.A, Palazzo Mondadori,

Via Mondadori 1, 20090 Segrate, Italië - info@edizpiemme.it

© Internationale rechten: Atlantyca S.p.A, Via Leopardi 8, 20125 Milaan, Italië

www.atlantyca.com - contact: foreignrights@atlantyca.it

© 2004 Nederlandstalige uitgave: bv De Wakkere Muis, Amsterdam

Verspreiding in België: Baeckens Books nv, Mechelen

NUR 282/285

18e druk 2017

ISBN 978 90 5893 008 8

Geronimo Stilton is een wereldwijd beschermde merknaam.

Alle namen, karakters en andere items met betrekking tot Geronimo Stilton

zijn copyright, handelsmerk en exclusief eigendom van Atlantyca S.p.A.

Gebaseerd op een idee van Elisabetta Dami.

Stilton is de naam van een bekende Engelse kaas. Het is een geregistreerde merknaam van The Stilton Cheese Makers' Association, www.stiltoncheese.com

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, elektronisch, mechanisch, inclusief fotokopiëren en klank- of beeldopnames of via informatieopslag, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

HET BEGON ZO, ZO EN NIET ANDERS...

Lieve knaagdiervrienden, mijn naam is Stilton,
Geronimo Stilton!

Ik ben een uitgeefmuis. Ik geef de meest gelezen
krant van Muizeneiland uit: *De Wakkere Muis!*

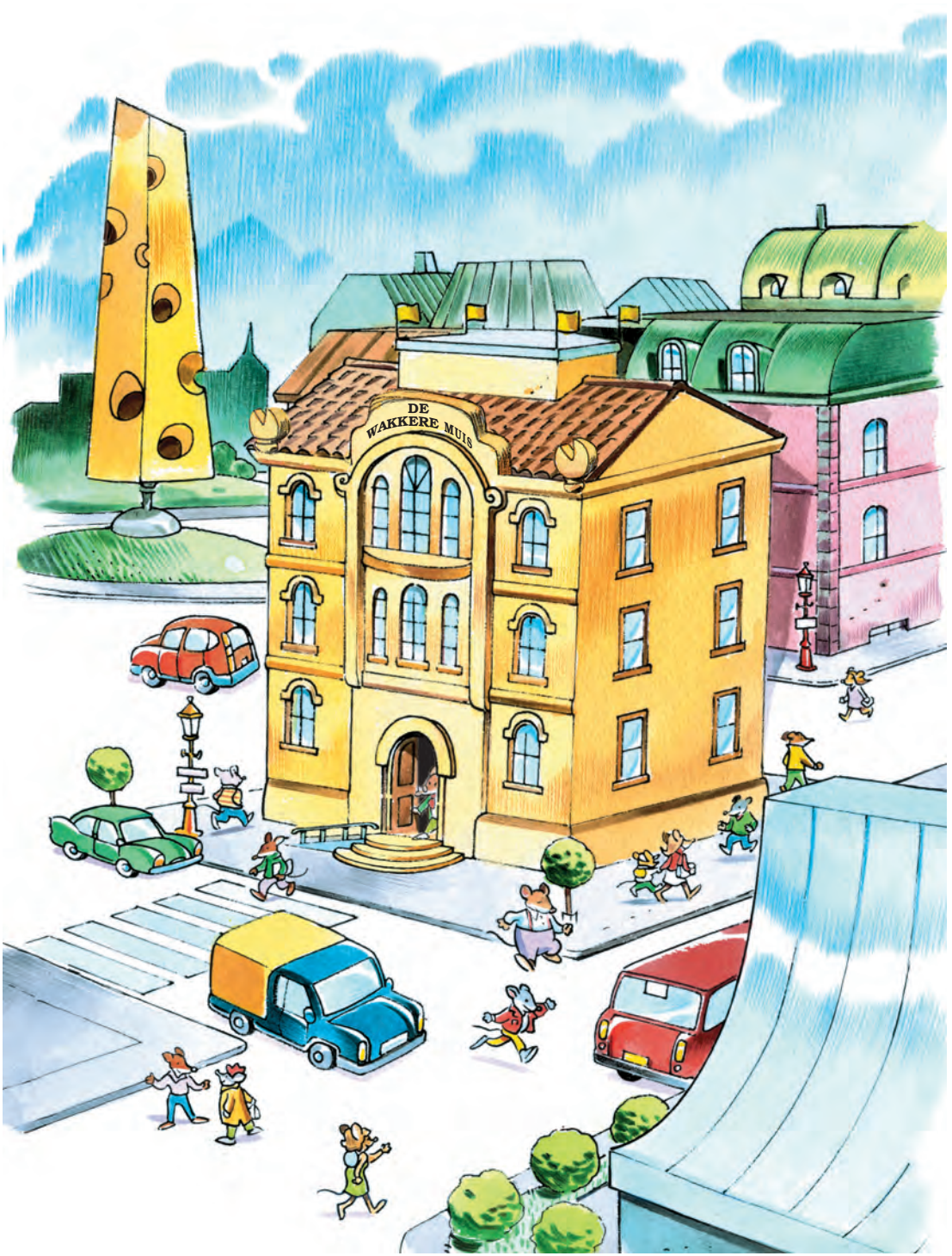
Zijn jullie er klaar voor? Wat? Waarvoor?

Ik wil jullie graag een spannend verhaal vertellen,
een megafantastisch avontuur. Ik heb het zelf
meegemaakt!

Het begon zo, zo en niet anders...

Erewoord van Stilton...
...Geronimo Stilton...

OEF, WAAROM JUIST VANDAAG?

Het was de ochtend van de 21ste juni*...

...op het moment dat ik mijn kantoor binnenstapte, overviel mij een voorgevoel: dit kon wel eens zo'n dag worden die je nog lang bijblijft.

Zo'n dag waarop **ALLES** misgaat!

- *Geronimo, de airco doet het niet meer!*
- *Geronimo, er is een overstroming in de kantine!*
- *Geronimo, de computer is gecrasht!*
- *Geronimo, er is een journalist voor je interview!*
- *Geronimo, het boekomslog is niet goedgekeurd!*
- *Geronimo, de koffie is op!*
- *Geronimo, wanneer is je nieuwe boek klaar?*
- *Geronimo, je moet 333 contracten ondertekenen!*
- *Geronimo, je hebt een boete gekregen!*
- *Geronimo, je hebt een pukkel op je snuit!*

* De 21ste juni is de eerste dag van de zomer. Volgens oude volkslegenden is deze nacht een magische nacht, één waarin van alles zou kunnen gebeuren...

Snel zocht ik een spiegel om te controleren of ik inderdaad een pukkel op mijn snuit had (helaas, ja).

‘Bah! Gi-ga-geitenkaas, waarom juist vandaag?’

Op de één of andere manier overleefde ik die **VERSCHRIKKELIJKE** dag (vraag me alleen niet hoe!).

Toen ik tegen de avond naar huis wilde gaan, kwam ik erachter dat het metropersoneel staakte!

Ik piepte: ‘Waarom uitgerekend vandaag?’

Er zat niets anders op: ik moest gaan lopen. Tot overmaat van ramp ging het toen ook nog regenen.

Ik zuchtte: ‘Zul je altijd zien, net als ik mijn paraplu vergeten ben!’

Een **VERSCHRIKKELIJK** heftige bliksemflits sloeg dicht bij mij in, **VERSCHRIKKELIJK** dicht bij mij.

Door de inslag en de **VERSCHRIKKELIJK** luide knal, trilden mijn snorharen. Ik was intussen ook **VERSCHRIKKELIJK** nat geworden.

Een **VERSCHRIKKELIJKE** puist!

KABAM!

KABAM!

kabamm!

kabamm!

kabamm!

EEN PIKDONKERE ZOLDER

Ik ging mijn huis binnen en drukte op de lichtknop
maar er gebeurde niets... Geen licht!

‘Gi-ga-geitenkaas, uitgerekend vandaag! Op
naar de zolder, daar bewaar ik mijn kaarsen!’
Op zolder trapte ik met mijn poot op een
oude hark van mijn oma. Die kwam recht
omhoog, pets, op mijn snuit...
Van de pijn zag ik geen poot meer voor ogen.

...de hark van mijn oma...

...de boekenkast van mijn opa...

...de rolschaats van mijn neef...

Ik probeerde houvast te vinden en klampte mij vast aan de boekenkast van opa Wervelwind maar die viel om; bovenop mijn kop... Toen ik achteruit wankelende, zette ik mijn poot op een rolschaats van mijn neef Klem en maakte een driedubbele salto achterwaarts...

...ik doorboorde met mijn snuit een schilderij van een Hollandse voorouder, Sil van der Stilton...

...en kwam met een bons op de grond terecht met het strooien hoedje van tante Lilly op mijn kop!

Ik piepte zachtjes van de pijn en viel flauw.

Ik weet niet hoelang ik buiten bewustzijn was, maar toen ik weer bijkwam was het midden in de nacht.

Vaag herinnerde ik mij de hark... de boekenkast... het strooien hoedje...

...het schilderij van mijn voorouder...

...het strooien hoedje van mijn tante!

Op mijn kop voelde ik een fraaie bult. **Au!**

Opeens wist ik weer waarom ik naar de zolder was gegaan. De kaarsen!

Ik liep naar het kastje dat aan de andere kant van de zolder stond en vond daar de kaarsen. Ik zette ze in de kandelaar en stak ze aan.

‘Zo kan ik ten minste iets zien!’ zuchtte ik tevreden. Er stond een muizenmassa spullen

op zolder. Ik was verbaasd, maar bedacht me dat ik ook al heel lang niet naar de zolder was geklommen!

Ik keek mijn ogen uit: daar lag het sprookjesboek uit mijn jeugd... het driewielertje van mijn zus... het laken waarmee mijn neef Klem voor spook speelde om mij te laten schrikken!

En was eens...

Broem! Broem!

Boeee!

Ik zag een schaduw en gilde van schrik.

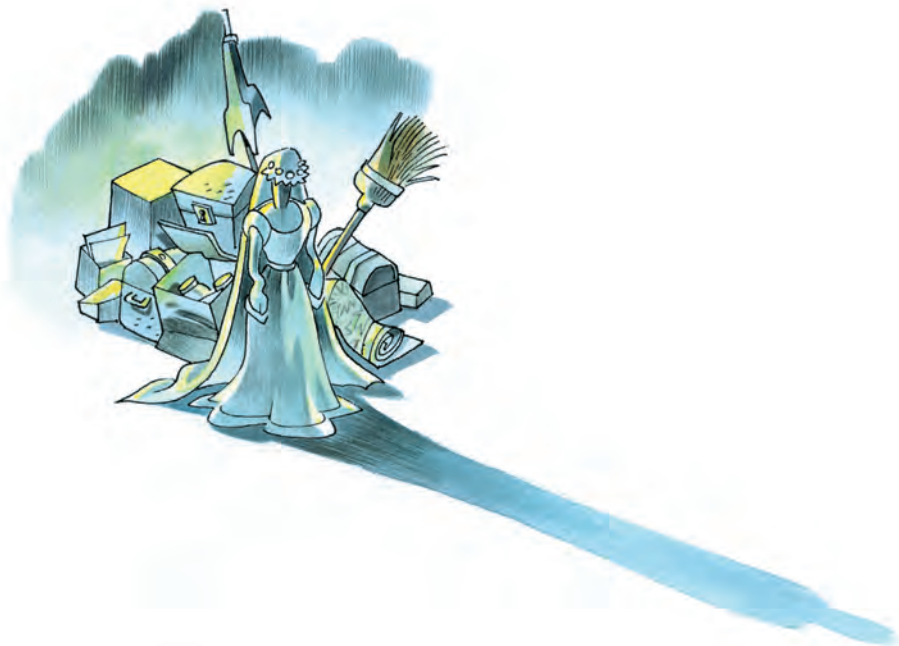
AAAAAAAAAAAAAAAAARRGGGH!

Toen slaakte ik een zucht van opluchting.

Pfff, het was maar een paspop met de trouwjurk van tante Marga.

Wat stom dat ik daarvan zo geschrokken was!

Ik wilde net met de kandelaar naar beneden gaan, toen ik het zolderraampje hoorde klapperen.

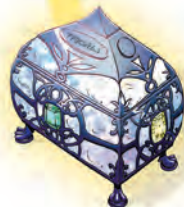
HET GEHEIMZINNIGE MUZIEKDOOSJE VAN KRISTAL

Ik stak een poot uit om het raampje te sluiten.
Ik keek naar buiten en zag dat het onweer
voorbij was gedreven; de hemel was weer helder!
Ik zag de staart van een **VALLENDE** ster!
Net toen ik een wens wilde doen, viel de licht-
straal van de ster door het raam, precies op een
g e h e i m z i n n i g voorwerp dat vlak
voor mij lag!

Ik bukte met de kandelaar in mijn poot om het
beter te bekijken. Het was een klein kristallen
m u z i e k d o o s j e .

HÉ!

Hoe zou dat hier
terechtgekomen zijn?

EEN HEERLIJKE ROZENGEUR

Het muziekdoosje schitterde in het licht van de kaarsen. Aan alle kanten was het ingelegd met kostbare stenen: een **robijn**, een *topaas*, een **gele kwarts**, een **smaragd**, een *saffier* en een **AMETHIST**. De punt van het deksel was een **DIAMANT**. Op het deksel zat een fonkelend plaatje van een heel wonderlijk soort metaal. Ik had zoiets nog nooit gezien. In het plaatje was een tekst gegraveerd, in een onleesbaar schrift!

Ik tilde het deksel op: de binnenkant was bekleed met rood velours.

Er verspreidde zich een heerlijke rozengeur!
 Zachtjes klonk er een liedje.
 Wie weet hoelang de muzieknoten opgesloten in
 het doosje hadden gezeten, wachtend op iemand
 die hen eruit zou laten? Het was een hypnotise-
 rende melodie.

Eventjes dacht ik een klein lichtgevend
 figuurtje te zien dansen in het
 muziekdoosje... Ik knipperde
 verbaasd met mijn ogen.

Ik zag dat het een **gouden sleuteltje** was,

dat op de bodem van het muziekdoozje lag te schitteren. Waar zou dat in passen?

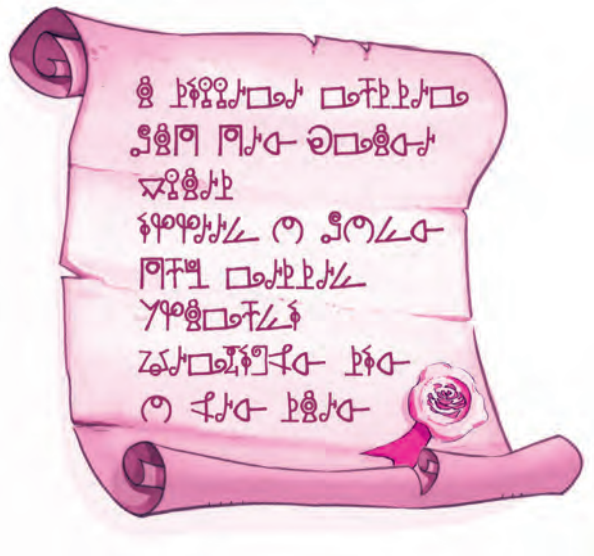
Toen zag ik een kleine, *roze* perkamentrol die was verzegeld met *roze* zegellak.

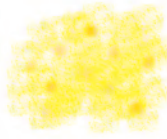
Het rolletje rook naar rozen.

Er stond een tekst op, in een FANTASTISCH SCHRIFT geschreven.

Wat zou het betekenen?

Ik zocht een vergrootglas...

EEN GOUDEN TRAP

Plotseling hoorde ik geritsel. Ik keek omhoog en zag tot mijn stomme verbazing dat de staart van de vallende ster was veranderd in een **gouden trap**.

Mijn pootjes trilden van angst.

In de verte, in de verste verte, helemaal boven aan de trap, zag ik een **poortje**. Het schitterde... straalde... sprankelde...

Ik kon mijn nieuwsgierigheid niet langer bedwingen en besloot te gaan kijken.

Rattenrap stopte ik een notitieboekje, een pen, een zakdoek, een flesje water en een reep chocola in mijn rugzak... en, ja natuurlijk, ook het muzieksdoosje.

Mijn arme muizenhart klopte wild tijdens mijn steile klim omhoog, steeds verder omhoog!

DE GOUDEN POORT

Ik klom verder, tot ik bij een gouden poort aankwam waarop stond:

Vlug draaide ik me om: megamuizenmirakel, ik zag de trap zo in het niets **oplossen!**

Ik durfde niet eens naar beneden te kijken. Ik heb namelijk last van hoogtevrees. Dus probeerde ik de poort te openen. Hij zat op slot!

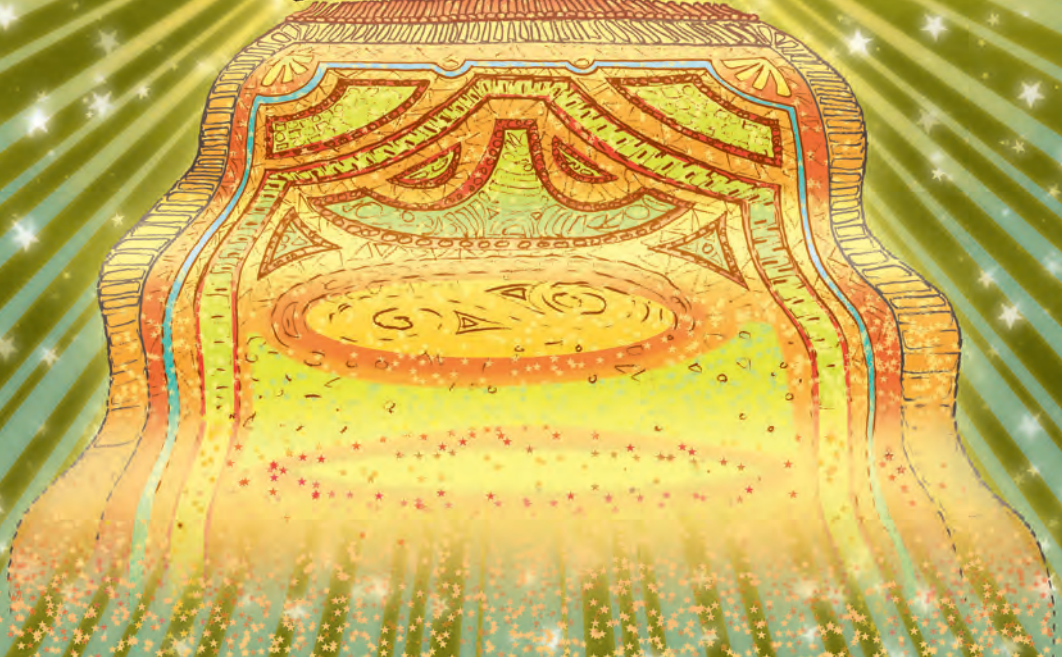
Ik duwde ertegen met al mijn miezerige muizenkracht, maar helaas!

Opeens zag ik een klein gaatje: een sleutelgat.

Ik nam het **gouden sleuteltje** en probeerde of het paste: de poort ging open!

Ik bukte en ging naar binnen.

Je kunt nu niet meer naar beneden.
Je moet hier dus wel binnentreden!

O, RIDDER ZONDER VREES OF BLAAM...

Nieuwsgierig keek ik om mij heen: ik bevond mij in een kristallen grot. Achter mij was de **Gouden Poort** waardoor ik was binnengekomen. Iemand kwaakte, met een rollende r die van achter uit zijn keel klonk: ‘Goedendag edele Ridderrr Zonderrr Vrees of Blaam! Welk een glorieus avontuurrr lokte u naarrrr hierrr?’

Verbaasd keek ik in de richting van het geluid.
Daar stond een bizar figuur met een groen,
bobbelig vel, grote bolle ogen en een driedubbele
onderkin. Een **pad!**

Hij droeg een jas en vestje van rood fluweel, met
gouden knopen (die extra aandacht vestigden op
zijn belachelijke **buik**), en een groene maillot
waarin zijn benen nog **krommer** leken dan ze
in werkelijkheid al waren.

De driehoekige steek op zijn
hoofd leek bestrooid met
goudpoeder.

Uit zijn leren schoudertas
haalde hij een enorme
rol perkament en
een inktpot. Hij
zwaaide met
een ganzenveer
in de lucht en
herhaalde nog
eens nadrukkelijk...

*Prulletje Prulschrijver
prozapad*

‘O, Ridderrr Zonderrr Vrees of Blaam, welk een glorieus avontuurrr lokte u naarrr hierrr?’

‘Mijn naam is Stilton, *Geronimo Stilton!* Ik ben geen ridder. Ik ben niet zonder vrees of blaam: ik ben een man, eigenlijk een muis, *een bange muis*. Ik zoek geen avontuur, ik was op zolder, toen begon het muziekdoosje, nou eigenlijk de ster, door het raam...’

Hij schudde meewarig zijn hoofd.

‘Zo komen we errr niet, Ridderrr. Dat is een zwak verhaal, ik wil alleen eerste-klass verhalen, echte verhalen: **foer-
nooien, jonkrouwen, schatten**, dat soort dingen! Ik zal verslag van al uw avonturen opmaken, en errr een **boek** met een hoofdletterrr **B** overrr schrijven.

Laat ons bij het begin beginnen, Ridderrr. U heet dus heerrr Geronimo van Stilton?’

Ik sputterde tegen: ‘Het spijt me, ik ben geen rid-
der en...’

Hij krabbelde verder zonder naar mij te luisteren.

*...door de Gouden Poort trad een nobele Ridder Zonder
Vrees of Blaam binnen! Heer Geronimo van Stilton!
Hij was groot en machtig, met trotse blik,
blauwe ogen en blonde manen.
Uitgerust met een zilveren harnas, dat glansde in het
maanlicht, en zijn onoverwinnelijke zwaard...*

IK BEN GEEN MAN, EH MUIS, VAN HET GROTE AVONTUUR...

Ik was stomverbaasd. ‘Maar ik heb helemaal geen blauwe ogen! Ook geen blonde manen! En ik draag geen harnas en geen zwaard!’

Prulletje spotte: ‘Ridde~~rrr~~, breek me de bek niet open. U bent ook niet mooi of machtig, en u heeft trouwens ook een **pukkel** op uw snuit!’

Mijn snorharen ~~trilden~~ van woede. ‘*Ik-ben-geen-ridder!* Hoe vaak moet ik dat nog zeggen?’

Maar de pad hield vol: ‘Natuurlijk bent u dat!’

‘Nietes!’

‘Welles!’

‘NIETES!’

‘Nou ja, dat bepaal ik wel, ik ben de schrijver~~rrr~~! Ik ben een prozapad, toevallig!

En, luister~~rrr~~ goed, mijn boek zal *Het Boek derrr boeken* zijn. *Het Meesterwerk onder~~rrr~~ de meester-*

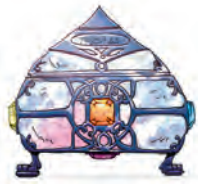

werken. Het Beste van het beste, het zal gelezen worden in heel FANTASIA, jaarr in jaarr uit, eeuwen en eeuwen lang, millennia lang zelfs! Ik gaf me over. ‘Het is al goed, schrijf maar wat je wilt.’

De pad krabbelde:

*De Ridder Zonder Vrees of Blaam
reed statig op zijn witte paard.
Zijn roodfluwelen cape, met geborduurd
familiewapen, wapperde glorieus
in de wind...*

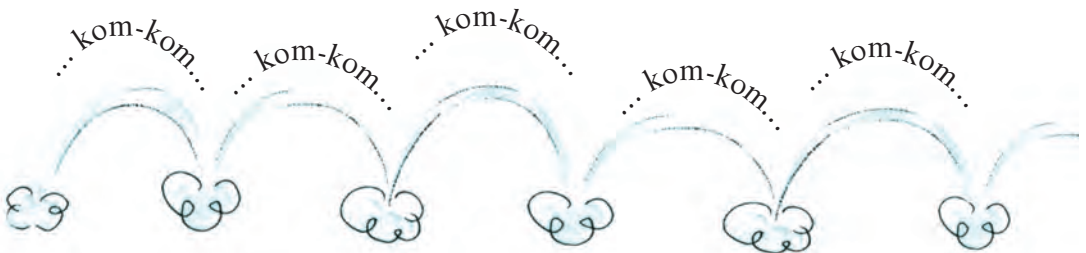

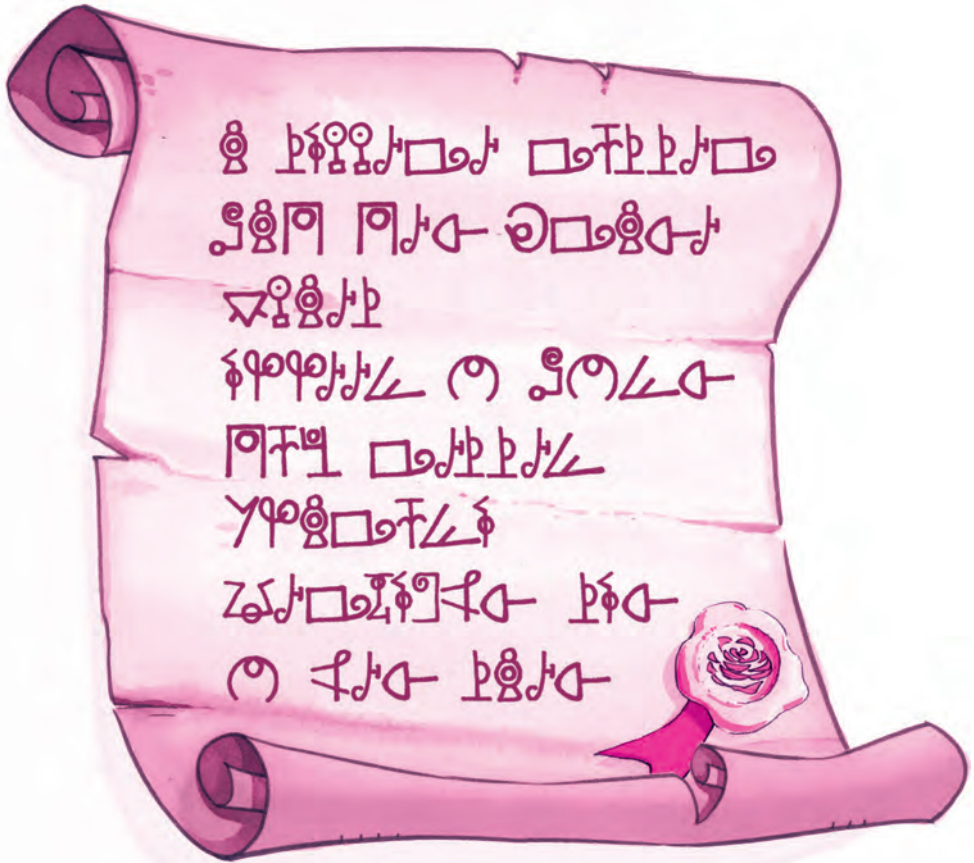
Opeens zag de pad het muziekdoosje uit mijn rugzak steken. ‘M-maarr dat is het muziekdoosje van *Hare Majesteitelijke Majesteit de Feeënkoningin!*’

Hij opende het doosje en vond het roze perkament: ‘M-maarr dat is een boodschap in **FANTASTISCH SCHRIFT!** Wacht ik zal het voorrr u vertalen... het is niets meerr of minderr dan een roep om hulp van de feeënkoningin! Zij is in gevaarr! Zij smeekt u! Alleen u kunt haarr helpen!’ Ik stotterde: ‘W-waarom heeft ze mij daarvoor uitgekozen?’

‘Pfff, zo te zien bent u niets speciaals, buiten die gi-ga-pukkel op uw snuit, maarr zij zal haar redenen hebben. Dus, Ridderr, we vertrekken! Kom-kom, niet treuzelen. We moeten doorrr zeven (je hoort het goed, zeven!) rijken voorrr we bij Florissant, het rijk van de feeën, zijn!’

De boodschap van de feeënkoningin. Ga naar pagina 323 om het te kunnen vertalen. Daar vind je de geheime code!

... we hebben...
... geen...
... tijd te...
... verliezen!

Ik ben nooit een moedige man, *eh muis*, geweest, maar als er iemand in nood is, zal ik altijd helpen! Als de feeënkoninkin in gevaar verkeert, zit er niets anders op dan haar te redden.

Ik stak mijn rechterpoot op en zei: 'Ik zal haar redden! Erewoord van Stilton, *Geronimo Stilton!*'

De pad brulde: 'Bravo Ridderrr! Houd u vast: we gaan naarr **Fantasia!** Ik zal uw officiële gids zijn. Even iets anders; wat heeft u een kanjerrr van een **pukkel** op uw snuit!'

HET EERSTE RIJK IS...

De pad begon te kwebbelen: 'Het eerste rijk is Wicca, het rijk van de heksen. Voorrrr u een peulenschil, toch? Een dappere Ridderrr als u zou willen dat hij minstens duizend tegenstanders tegenkomt zodat hij ze kan verslaan. *Gemene, valse, wrede en harteloze wezens* die behendig zijn met *spreuken en magische formules*. Wezens die de grootste lol beleven aan het maken van **gehakt...** van reizigers. Trouwens, had ik u al verteld dat het

daarrrr altijd nacht is? De heksen kunnen niet tegen **zonlicht**. En wie zich omdraait zonderrrr toestemming, verandert in een kakkerlak. En als de koningin een slechte bui heeft, betovert ze de eerste de beste die ze ziet! O ja, en de heksenburcht wordt bewaakt doorrrr **gigantische schorpioenen!** Dat had ik toch allemaal al verteld, Ridderrr?'

‘Nee, dat had je me helemaal niet verteld,’
piepte ik geschrokken.

‘Ik heb hier een knoflookketting voorrr u.

Je weet maarrr nooit, u zou een **VAMPIERRR**
tegen kunnen komen of zo... Overigens, Ridderrr,
wilt u nog enkele nobele woorden spreken voorrr
u Wicca binnengaat?’

‘Ik ben bang!’ fluisterde ik.

Zonder naar me te luisteren schreef hij:

*De Ridder Zonder Vrees of Blaam spoorde
zijn witte paard aan en riep:
‘Voorwaarts, houd moed, koene ridders!’*

Het was op de minuut af middernacht. Terwijl hij
een buiging maakte, wees de pad mij de *Poort van
Robijn*.

We gingen de poort door en bevonden ons in
Wicca. Hier, in de verstikkende duisternis, sloeg
mijn muizenhart van angst op hol.

De Poort van Robijn

Wrijf over de steen en... ruik!

Ruik je de stank van de heksen?